

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. Варна, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

при участието на секретаря Мая М. П.а
като разгледа докладваното от Цвета Павлова Търговско дело №
20223100900399 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по предявени от И. К. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Варна, ж.к. „*****“ срещу „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Димитров“ № 1 обективно кумулативно съединени иски **с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. чл. 45 и 52 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 вр. чл. 84, ал. 3 ЗЗД** за осъждането на ответното дружество да заплати на ищеца **сумата от 20 000 лв. – неимуществени вреди**, след допуснато в открито съдебно заседание изменение на предявения иск чрез неговото намаление от сумата 40 000 лева на 20 000 лева, ведно с мораторната лихва, считано от датата на произшествието до окончателното изплащане на обезщетението **и 1 945,78 лв. – имуществени вреди**, съставляваща сбор от потребителска такса 34,80 лв. съгласно фактура 35941/16.09.2019 г.; 7 лв. заявка за предоставяне на снимка на диск от дата 15.10.2019 г.; медицинско изделие съгласно талон 300 лв. (фактура) и медицинско изделие съгласно талон 1300 лв. в общ размер на 1 600 лв. представляваща заключваща плака за ключица от титаний (01-04-212- 06); 7 лв. заявление за снимка на дясна ключица на диск от 10.09.2019 г.; съдебно медицински преглед в размер на 40 лв. съгласно фактура 35953/17.09.2019 г.; 84,99 лв. лекарства съгласно рецепта и фактура 1715/16.09.2019 г.; 16 лв. фиксатор за горен крайник съгласно фактура 27/14.09.2019 г.; 26 лв. клавикуларен бандаж съгласно фактура 26/12.09.2019 г.; 54,46 лв. аксеф 500 мг х 20 таблетки и ксарелто 10 мг х 10 таблетки съгласно фактура 6000002445/16.09.2019 г. и съгласно фактура 6000002458/27.09.2019 г. в размер на 75,53 лв. - ксарелто 10 мг х 10 таблетки, ригенома крем 100 мл ербагил и Спирт етилов, ведно със законна лихва върху присъденото обезщетение считано от датата на подаване на исковата молба (27.05.2022 г.) до окончателното плащане на обезщетението, които вреди са вследствие на ПТП, виновно причинено от М. С. на 10.09.2019 год., при управлението по бул. „Осми Приморски полк“, в близост до № 162 с кръстовището на улиците „И. И.ов“ и „Д. М.“ на застрахован при ответника по валидна застраховка

„Гражданска отговорност“ на автомобилистите № BG/30/119000829482 лек автомобил „Смарт Форфор“, с *****, платима по банкова сметка IBAN: *****, с титуляр адвокат К. Л. М..

Твърди се в сезиралата съда искова молба, че на 10.09.2019 г. около 12:30 часа, при движението си с велосипед по бул. „Осми Приморски полк“ в посока от кв. Винаца към центъра на гр. Варна, в близост до № 162, с кръстовището на ул. „И. И.ов“ и ул. „Д. М.“ ищецът бил блъснат от движещата се в обратната посока М. С., която управлявала л. а. марка „Смарт Форфор“, с *****, застрахован при ответника по валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № BG/30/119000829482 с валидност до 20.03.2020 г. При достигане до кръстовището, С. започнала маневра - завой наляво, но не спазила предимството на велосипедиста и го блъснала, като в следствие на удара ищецът паднал и счупил дясната си ключица.

На 13.09.2019 г., ищецът бил опериран в МБАЛ „Света Анна“, като му била поставена титаниева заключваща плака за ключица, която била премахната по оперативен път на 04.06.2020 год. В следствие на катастрофата и оперативните намеси, ищецът изпитвал физически болки, отрицателни психически и психологически изживявания, негативна промяна в личния и социалния си живот. След проведено по случая досъдебно производство, С. била осъдена с влязла в сила присъда, постановена по НОХД № 2241/2021 год. по описа на ВРС. В производството било установено по безспорен начин, че вината за настъпване на ПТП била нейна, което изключвало необходимостта от доказването □ отново по настоящото дело. В следствие на постановяването на окончателния съдебен акт, на 26.11.2021 год., към застрахователя била отправена претенция за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди № 0801-006954/2021-02 и претенция за имуществените вреди № 0801-006954/2021-01. Тъй като доброволно плащане от застрахователя до момента на подаване на ИМ не последвало, ищецът инициирал настоящото производство.

В срока по чл. 367 ГПК ответникът депозира отговор на ИМ, в който заявява, че предявените искове са допустими, но неоснователни и недоказани, поради което отправя искане за тяхното отхвърляне. В евентуалност, в случай, че бъдело прието противното, се формулира искане за намаляване на размера на обезщетенията поради тяхната прекомерност. Застрахователят признава наличието на валидна застрахователна полица № BG/30/119000829482 по отношение на процесния автомобил и образуването от него на щета № 0801-006954/2021-01-02. Бланкетно обаче се оспорват всички твърдения в ИМ, наличието на елементите от състава на неправомерното увреждане и механизма на произшествието. Въвежда се възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, базирано на твърдения за нарушение на чл. 79, ал. 1, т. 3, т. 5 и чл. 80 ЗДвП. То елиминирало изключителната вина на водача на МПС и се отразявало на причинно-следствената връзка между произшествието и неимуществените вреди. Възражава се и че размерът на претендираната сума за неимуществени вреди бил завишен и в случай, че искът бил приет за основателен, прецененото за справедливо обезщетение следвало да бъде редуцирано значително заради приноса на ищеца към вредоносния резултат. Бланкетно се оспорва като неоснователен и недоказан и искът за обезщетяване на имуществените вреди. Искът за заплащането на мораторна лихва за периода от датата на ПТП до входиране на ИМ в съда бил неоснователен, защото лихвата била дължима едва от датата на отправяне на извънсъдебната претенция за обезвреда към застрахователя – 29.11.2021 год., а не от датата на произшествието. Твърди се, че след проведено лечение, изходът от заболяването бил с подобрение. Ищецът не провеждал рехабилитация и физиолечение за полученото увреждане, не извършвал контролни прегледи при ортопед, невролог и неврохирург, като липсвали и медицински документи за възстановителния процес и такива, свидетелстващи за проследяването на здравословното му състояние.

В съдебно заседание, ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа

предявения иск и моли за неговото уважаване и присъждане на разноски.

В о.с.з., ответната страна, чрез пълномощник, оспорва иска поради завишен размер на претенцията, включително и с оглед наличието на съпричиняване.

Предварителните въпроси и допустимостта на производството са разрешени в определение № 1526/12.10.2022 год. по чл. 376 от ГПК.

Варненският окръжен съд, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, формира следните фактически изводи:

Прието за безспорно установено по делото е и наличието на валидно застрахователно правоотношение по застрахователна полица № BG/30/119000829482 за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за лек автомобил лек автомобил, марка „СмартФорфор“, рег. № *****, със срок на действие до 20.03.2020 год.

Не е спорно по делото, а и е видно от приобщените доказателства /КП, решение по НОХД и др./, че на 10.09.2019 год., около 12.30 часа в гр.Варна, при управление на лек автомобил „Смарт“ с рег. № *****, М. С. е нарушила правилата за движение по пътищата – чл.37, ал.2 предл.първо от ЗДвП и по непредпазливост е причинила на ищеца И. К. средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на дясната ключица, обусловило затруднение в движението на десния горен крайник за период от 1.5-2 месеца, за което с решение № 657/07.10.2021 год. постановено по НОХД № 20213110202241 по описа на РС Варна същата е освободена от наказателна отговорност на основание чл.78а НК като ѝ е наложено административно наказание.

Видно от представеното с исковата молба доказателства, ищецът е предявил писмена претенция през застрахователя за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение, по която била образувана щета № 0801-006954/2021-01-02, като не се спори между страните изплащането на сумата от 12 736.11 лева /на 02.08.2022 год./ и сумата от 20 000 лева, или общо 32 736.11 лева.

За доказване на претенцията за имуществени вреди представени от ищеца са фактура № 0000035941/16.09.2019 год. за платена потребителска такса в МБАЛ „Св.Анна-Варна“ АД на стойност 34.80 лв., 7 лв. заявка за предоставяне на снимка на диск от дата 15.10.2019 г., фактура № 0000035914/11.09.2019 год. и дебитно известие № 0000035931/16.09.2019 год. за заплатено медицинско изделие в общ размер на 1 600 лева, фактура № 0000035953/17.09.2019 год. за съдебно медицински преглед в размер на 40 лева, фактура № 0000001715/16.09.2019 год. за лекарства и консумативи в размер на 34.99 лева, фактура № 0000000027/14.09.2019 год. за фиксатор за горен крайник в размер 16.00 лева, 7 лв. заявление за снимка на дясна ключица на диск от 10.09.2019 г., фактура № 0000000026/12.09.2019 год. в размер на 26.00 лева, фактура № 60000002445/16.09.2019 год. за закупени лекарства на стойност 54.46 лева и фактура № 6000002458/27.09.2019 год. на стойност 75,53 лева, които с оглед времето на извършване и естеството на заплатени услуги, съдът приема, че са в пряка връзка с причинените на ищеца увреждания. Общата сума на сторените разходи възлиза в размер на 1895.78 лева.

Във връзка с твърдените от ищеца травматични увреждания проведена по делото е СМЕ, която съдът кредитира изцяло поради обективността и всеобхватността ѝ. От същата се установява, че в резултат на ПТП ищецът е получил счупване на дясната ключица, обусловило трайно затруднение на движенията на десен горен крайник за повече от 30 дни, контузия на дясна теменно-слепоочна област на главата, контузия на десен долен крайник в хълбочната и колянна области, обусловили по своята съвкупност временно разстройство,

неопасно за живота, които увреждания са получени при падане на велосипедиста като проведената сила от рамото към гръдната кост по оста на дясната ключица при падането е предизвикала счупването ѝ. Вещото лице излага, че проведеното оперативно лечение и рехабилитация е довело до напълно възстановяване като ищецът може да се натоварва със спорт, като обичайният срок на възстановяване след операцията е около 3 месеца, а след операцията за отстраняване на поставения метал – около 1-2 месеца. Сочи, че оперативните белези ще останат завинаги, но други последици от получените увреждания не са налице.

Проведена по делото е и СПЕ, заключението по което съдът кредитира като обективно, пълно и всестранно. От същото се установява, че вследствие на претърпяното ПТП ищецът е претърпял травматичен стрес, в резултат на който е развил остра стресова реакция, включваща и причинената болка от нанесените наранявания и последвалата операция. Вещото лице сочи, че поведението и реакциите на лицето ѝ дават основание да приеме, че същият е преживял т.нар. адаптационна тревожна реакция, изразяваща се в състояние на субективен стрес и емоционално разстройство., нарушаващо временно социалното функциониране. Излага, че като реакция на събитието са се отключили най-вече разстройство в съня, чувствата на тревожност и безпокойство, страх от пътуване и превозни средства, от каране на колело в градска среда извън обозначените места, загуба на увереност, депресивни мисли и преживявания, усещане за обща неудоволетвореност, чувство на несигурност, усещане за липса на перспектива за практикуване на колоезденето, но към датата на освидетелстване се констатира от вещото лице, че ищецът се чувства по-добре като през изминалите три години след събитието се е върнал към обичайното си функциониране и се чувства ошетен само по отношение на невъзможността да възстанови напълно уменията си, свързани с практикуване на значимото за него маратонно колоездене. Излага също така, че след инцидента същият не е търсил специализирана помощ, но разполага с добър личностов потенциал и подкрепяща семейна среда, което е мощен оздравителен фактор. В дадените в открито съдебно заседание обяснения, вещото лице пояснява, че към настоящия момент ищецът не е развил постравматично стресово разстройство.

По искане на страните проведена по делото е и САЕ, което обаче съдът кредитира само в частта, в която е основано на обективни данни, а не на събраните в хода на досъдебното производство показания на виновния водач и на пострадалото лице. От заключението, в кредитираната му част, се установява, че произшествието е настъпило около 12.50 на бул. “осми приморски полк“ в посока кв.Виница, при слънчево и сухо време с отлична видимост. Велосипедистът се е движел в лентата към центъра на града на около 0.80 м. от десния за него край на пътното платно, в посока обратна на движение на автомобила, като по дължината на платното ударът е на около 7.30 м след началото на отклонението, където е завивала С., а по ширината на платното – на около 0.80 м. в дясно от левия край на пътното платно в посока Виница. В останалите части, касаещи на възможностите на водача на автомобила да възприеме велосипедиста и възможностите на последния да предотврати удара, като въпроси, поставени за изследване във връзка с релевираното възражение за съпричиняване, изготвеното заключение не може да бъде поставено в основа на фактически изводи на съда. Това е така, тъй като и двата посочени варианта от вещото лице се основават на показанията или на виновния водач, или на пострадалото лице, а не на обективни факти.

За установяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди в резултат на ПТП-то са допуснати гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Н. Р. К. /съпруга на ищеца/, които биват кредитирани при условията на чл.172 ГПК и Т. П. Т.ов. Свидетелката К. излага, че станалото ПТП се е отразило стресово на ищеца поради неяснотата дали ще се възстанови и доколко ще се възстанови, тъй като работи с ръцете си. Излага, че е бил имобилизиран над 20 дни, през което време не е могъл да се обслужва сам, а след това веднага са започнали физиотерапия. Трудно е било и времето, в което е следвало да му

премахнат плаката поради епидемичната обстановка и липсата на планови приеми. Впоследствие останали само физическите придърпвания, опъвания и чисто емоционално – страхът от колоездене, тъй като това за него е било хоби и страст. Към настоящия момент е започнал отново да кара колело, но не участва в бревети и състезания, защото се чувства непълноценен. При шофиране до вилата им избягва и мястото на инцидента, като преминава през друг път. Свидетелят Т.ов излага, че е разбрал за инцидента с ищеца от началника си и веднага се е свързал със съпругата му. Излага, че след ПТП-то ищецът се е променил – затворил се е в себе си, не е искал да поглежда велосипед. Трудно е преодолял страха от колоезденето като към настоящия момент кара колело, но само в Морската градина, а не както преди на дълги разстояния, с участие по състезания и др.

Въз основа на горната фактическа установеност, настоящият състав на Варненски окръжен съд формира следните правни изводи:

Предявеният иск черпи правното си основание в чл.432 КЗ, като с оглед представените доказателства за предявена допълнителна писмена претенция пред застрахователя съгласно чл. 380 КЗ и липсата на произнасяне по същият се преценява за допустим.

Основателността на прекия иск на увредения срещу застрахователя за обезщетяване на причинените в резултат на ПТП вреди, предполага установяването при условията на пълно и главно доказване от страна на ищеца на валидно застрахователно правоотношение, настъпило застрахователно събитие, представляващо покрит риск по застраховка гражданска отговорност, настъпилите вреди, резултат от поведението на застрахования водач, включително обосноваване на техния размер.

Наличието на валидно застрахователно правоотношение по отношение на лек автомобил „Смарт“ с рег. № *****, съдът намира за установено с оглед събраните по делото писмени доказателства. Предвид обхвата на застрахователното покритие, застрахователят обезщетява всички вреди, за които отговаря застрахованото лице на основание чл. 45 ЗЗД.

Относителите към съставомерността на деянието обстоятелства, включени във фактическия състав на престъплението, са установени с постановеното от наказателния съд решение, поради което съдът приема установена и противоправността /нарушение на правила за движение от водача/, причиняването на вредата и вината на водача, като елементи от престъпния състав.

Като съобразява приетите по делото писмени доказателства и приетото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по проведената СМЕ и СПЕ, съдът приема, че причинените на ищцата вследствие ПТП увреждания се изразяват движенията на десен горен крайник за повече от 30 дни, контузия на дясна теменно-слепоочна област на главата, контузия на десен долен крайник в хълбочната и колянна области, обусловили по своята съвкупност временно разстройство, неопасно за живота и е претърпял травматичен стрес, в резултат на който е развил остра стресова реакция, като съдът приема за установена причинната връзка между настъпилите телесни увреждания и пътно-транспортното произшествие.

Поради горното, съдът приема за доказан фактическия състав на деликтната отговорност, в резултат на който за застрахователя възниква задължение за обезщетяване вредите, настъпили в резултат на поведението на водача на лекия автомобил, за който е действала застраховка гражданска отговорност.

Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в Постановление № 4/23.12.1968 год. на Пленума на ВС и множество решения на ВКС, постановени по реда на чл. 290 ГПК, понятието "справедливост", вложено в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД досежно определяне на размера на дължимото обезщетение, не е абстрактно понятие, а е свързано с

преценка на конкретни обективно съществуващи в действителността обстоятелства. За да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характера и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, допълнителното влошаване на здравето на пострадалия; загрозявания и др., дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Поначало, причинените на ищеца неимуществени вреди не могат да бъдат поправени, а само да бъдат възмездени чрез парично обезщетение за доставяне на други блага. Тази заместваща облага във всеки конкретен случай е различна, зависеща от характера и степента на конкретното субективно увреждане, поради което причинените вреди следва да бъдат определени по тяхната афектационна стойност. При това съдът следва да определи размера на обезщетението за неимуществени вреди към момента на постановяване на съдебното решение като вземе предвид всички обстоятелства – действително претърпените от ищеца болки и страдания, неговото състояние и дори прогноза. За да определи размера съдът е лимитиран единствено от принципа на справедливостта. Това не лишава преценката му от критерии, а напротив, задължава съдът да отчете множество фактори, които пряко и косвено рефлектират върху интегритета на ищеца. Следва да се вземат предвид всички обективни и субективни фактори, съставляващи в цялост нарушаване, негативно развитие на състоянието на ищеца /социално, физическо, психическо и емоционално/.

Както заключението по проведената по делото СМЕ, така и това по СПЕ, потвърждават, че в резултат на ПТП ищецът е получил травматични увреждания и стресова реакция, които са отшумели, като към настоящия момент възстановяване е пълно и ищецът не е развил постравматично стресово разстройство.

Отчитайки горното, заключенията по проведените експертизи и свидетелските показания за негативните преживявания на ищеца, съдът намира, че претърпените от него неимуществени вреди следва да се компенсират със сумата от 40 000 лева, с която сума съдът намира, че се постига справедлив баланс между претърпените вреди в резултат на деликта и паричното измерение на нуждата от обезвреда, респективно: за спазен принципа за справедливост по чл. 52 ЗЗД.

За определяне размера на вредите, в която насока ответникът е направил възражения за прекомерност на претендираното обезщетение и за редуцирането му от съда поради наличие на обстоятелства на съпричиняване, подлежи на изследване степента на причиняване на резултата от поведението и на други участници в ПТП /вкл. самия пострадал/.

Релевантен за съпричиняване на вредата от страна на увредения е само онзи конкретно установен принос на последния, без който не би се стигнало, наред с проявеното от виновния за непозволеното увреждане, неправомерно поведение вредоносен резултат. Поради това не всяко поведение на пострадалия, действие или бездействие, дори и когато не съответства на предписаното от закона, може да бъде определено като съпричиняващо вредата по см. на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а само това, чието конкретно проявление се явява пряка и непосредствена причина за произлезлите вреди /решение № 169/28.02.2012 год. на ВКС, II т.о. по т.д. № 762/2010 год./.

Съпричиняването на вредите изисква обща връзка на каузалност като за настъпването

им са налице две причини – едната създадена от поведението на деликвента и другата – от това на увредения. Съгласно даденото в Тълкувателно решение № 88 от 12.09.1962 г., ОСГК на ВС и постановените по реда на чл. 290 ГПК и съставляващи задължителна за съдилищата съдебна практика - Решение № 206/12.03.2010 г. по т. д. № 35/2009 г. на ВКС, II т. о., решение № 98/24.06.2013 г. по т. д. № 596/2012 г. на ВКС, II т. о., решение № 151/12.11.2012 г. по т. д. № 1140/2011 г. на ВКС, II т. о., решение № 154/31.10.2011 г. по т. д. № 977/2010 г. на ВКС, II т. о, разрешение нормата на чл.51, ал.2 от ЗЗД, визираща случаите, когато вредоносният резултат е в причинна връзка, както с виновните действия на този, който се държи отговорен за причинените вреди, така и с действията на самия увреден.

В конкретния случай, релевираното от ответника възражение е свързано с поведението на пострадалия по време на настъпване на ПТП с оглед управлението на велосипед извън населеното място, без поставен червен светлоотразител отзад и без светоотразителна жилетка, както и поради това, че не се е движел в най-дясната част на пътното платно, които твърдения съдът намира за недоказани. Липсват каквито и да са данни за внезапното излизане на ищеца на пътното платно, поради което и съдът намира, че водачът на МПС е бил длъжен да го възприеме като препятствие на пътното платно, да намали скоростта и да предприеме съответна маневра или да спре, за да избегне съприкосновението с него. Действително, не се установява велосипедистът да е бил със светлоотразителна жилетка, но както се посочи, за да е налице съпричиняване, вредоносният резултат следва да е в причинна връзка с нерегламентираното поведение на пострадалия. А не се оспорва, че времето, когато е настъпило ПТП, е било през деня, ясно, слънчево и с добра видимост. В обобщение, не е доказано, че пострадалият е предприел действия, с които да е допринесъл по някакъв начин за настъпване на вредоносния резултат, за да се приеме наличието на съпричиняване. В заключение, съдът намира, че не се налага редуциране на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, определено от съда по реда на чл. 52 ЗЗД.

Както се посочи по-горе, по заведената от ищеца щета № 0801-006954/2021-01-02, на 02.08.2022 год. застрахователят е изплатил сумата от 12 736.11 лева и сумата от 20 000 лева /без посочена дата/, за която сума ищецът е оттеглил иска си, или общо сума в размер на 32 736.11 лева. Поради горното, предявеният иск се явява основателен до размера на сумата от 7 263.89 лева и неоснователен за разликата до претендирания намален размер от 20 000 лева, а именно за сумата от 12 736.11 лева.

По отношение на претенцията за законна лихва върху претенцията за неимуществени вреди:

Ищецът претендира лихва за забава върху обезщетението за неимуществени вреди, начиная от считано от датата на произшествието.

Отговорността на застрахователя е договорна и е ограничена и това задължение е за периода след датата, на която застрахователят е бил уведомен за настъпване на застрахователното събитие било от застрахования, било от увреденото лице (чл.429, ал.3 КЗ).

На основание чл.497 КЗ, застрахователят дължи законна лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок,

считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3; 2. изтичането на срока по чл. 496, ал.1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл.106, ал.3 КЗ. Ищецът е заявил застрахователната си претенция на 26.11.2021 год. като липсват твърдения същият да не е представил изискуеми документи. Обратното, в отговора на исковата молба, изразявайки становище за неоснователност на претенцията за лихва, начинаей от датата на ПТП, ответникът изразява становище, че същата дължима едва от датата на отправяне на извънсъдебната претенция за обезвреда към застрахователя – 29.11.2021 год., а не от датата на произшествието, поради което и настоящият състав приема, че законна лихва за забава следва да се дължи от деня 18.12.2021 год. като за периода 20.09.2019-17.12.2021 год. претенцията следва да бъде отхвърлена.

По отношение на имуществените вреди:

Предмет на предявен иск е и сумата от **1 945,78 лв.** – **имуществени вреди**, съставляваща сбор от потребителска такса 34,80 лв. съгласно фактура 35941/16.09.2019 г.; 7 лв. заявка за предоставяне на снимка на диск от дата 15.10.2019 г.; медицинско изделие съгласно талон 300 лв. (фактура) и медицинско изделие съгласно талон 1300 лв. в общ размер на 1 600 лв. представляваща заключваща плака за ключица от титаний (01-04-212-06); 7 лв. заявление за снимка на дясна ключица на диск от 10.09.2019 г.; съдебно медицински преглед в размер на 40 лв. съгласно фактура 35953/17.09.2019 г.; 84,99 лв. лекарства съгласно рецепта и фактура 1715/16.09.2019 г.; 16 лв. фиксатор за горен крайник съгласно фактура 27/14.09.2019 г.; 26 лв. клавикуларен бандаж съгласно фактура 26/12.09.2019 г.; 54,46 лв. аксеф 500 мг x 20 таблетки и ксарелто 10 мг x 10 таблетки съгласно фактура 6000002445/16.09.2019 г. и съгласно фактура 6000002458/27.09.2019 г. в размер на 75,53 лв. - ксарелто 10 мг x 10 таблетки, ригенома крем 100 мл ербагил и Спирт етилов, който иск предвид причинната им връзка с претърпяното ПТП, се явява доказан по основание. Същият обаче следва да уважи до размера от **1895.78 лева**, до който размер са представените доказателства. Това е така, тъй като съгласно фактура 1715/16.09.2019 г. заплатената за лекарства сума възлиза в размер на 34.99 лева, а не на претендираната от ищеца в размер на 84,99 лв., видно от стойността на сумата без ДДС и изписването й словом. Върху сумата от **1895.78 лева**, с оглед искането, с което съдът е сезиран следва да се присъди и законна лихва, начинаей от датата на исковата молба. За разликата до пълния предявен размер от **1 945,78 лв. или за сумата от 50 лева**, претендирана по фактура 1715/16.09.2019 г., ведно със законната лихва върху тази сума от предявяване на исковата молба, искът следва да се отхвърли като неоснователен.

По разноските:

С оглед резултата по делото и на осн.чл.78, ал.1 ГПК ответното дружество дължи на ищеца сторените от него разноски за адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител, съразмерно на уважената част от иска. Ответникът е релевирал възнаграждение за прекомерност на претендираното възнаграждение, възлизащо в размер на 7 000 лева съобразно представения списък по чл.80 ГПК и доказателствата за реално сторени разноски, което възнаграждение съдът споделя с оглед фактическата и правна сложност на делото. Така, същото следва да бъде намалено до размер от 4 500 лева, а съразмерно на уважената част от исковете, при отчитане и на изплатената в размер на 20 000 лева сума, довело до прекратяване на иска в тази част, в тежест на ответната страна следва да бъде присъдена сума в размер на 3 128 лева. В полза на ответника, съобразно направеното искане и представените доказателства за сторени разноски в размер на 1 550 лева, следва да се присъди сума в размер на 472 лева съразмерно на отхвърлената част от исковете.

В тежест на ответника следва да бъдат възложени и разноски за държавна такса, съразмерно на уважената част от иска и експертизи, влизащи в общ размер на 1866 лева.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Димитров“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на И. К. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Варна, ж.к. „*****, **сумата от 7 263.89 лева**, съставляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди вследствие на ПТП, виновно причинено от М. С. на 10.09.2019 год., при управлението по бул. „Осми Приморски полк“, в близост до № 162 с кръстовището на улиците „И. И.ов“ и „Д. М.“ на застрахован при ответника по валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № BG/30/119000829482 лек автомобил „Смарт Форфор“, с *****, **ведно със законната лихва върху главницата от 18.12.2021 год.** до окончателното изплащане на сумата и **и сумата от 1895.78 лева – имуществени вреди**, съставляваща сбор от потребителска такса 34,80 лв. съгласно фактура 35941/16.09.2019 г.; 7 лв. заявка за предоставяне на снимка на диск от дата 15.10.2019 г.; медицинско изделие съгласно талон 300 лв. (фактура) и медицинско изделие съгласно талон 1300 лв. в общ размер на 1 600 лв. представляваща заключваща плака за ключица от титаний (01-04-212- 06); 7 лв. заявление за снимка на дясна ключица на диск от 10.09.2019 г.; съдебно медицински преглед в размер на 40 лв. съгласно фактура 35953/17.09.2019 г.; 34,99 лв. лекарства съгласно рецепта и фактура 1715/16.09.2019 г.; 16 лв. фиксатор за горен крайник съгласно фактура 27/14.09.2019 г.; 26 лв. клавикуларен бандаж съгласно фактура 26/12.09.2019 г.; 54,46 лв. аксеф 500 мг х 20 таблетки и ксарелто 10 мг х 10 таблетки съгласно фактура 6000002445/16.09.2019 г. и съгласно фактура 6000002458/27.09.2019 г. в размер на 75,53 лв. - ксарелто 10 мг х 10 таблетки, ригенома крем 100 мл ербагил и Спирт етилов, **ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба 26.05.2022 год.** до окончателното изплащане на сумата на основание чл. 432, ал.1 КЗ във вр. с чл. 45 и чл. 52 от ЗЗД и чл.429, ал.3, във вр. с ал.2, т.2 от КЗ и чл.86, ал.1, във вр. с чл.84, ал.3 от ЗЗД, които суми са платими по банкова сметка IBAN: BG55BPBI79451072290202, с титуляр **адвокат К. Л. М., като ОТХВЪРЛЯ** иска за обезщетение неимуществени вреди за разликата над присъдените **7 263.89 лева** до претендираните 20 000 лева, за обезщетение за забава от датата на ПТП - 20.09.2019 год. до 17.12.2021 год. и за сумата от 50 лева, съставляваща обезщетение за имуществени вреди над присъдените **1895.78 лева лева** до претендираните **1945.78 лева**, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба, като неоснователни.

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Димитров“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на И. К. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Варна, ж.к. „*****, **сумата от 3 128 лева**, представляващи сторени по делото разноски, изчислени съразмерно на уважената част от исковете.

ОСЪЖДА И. К. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Варна, ж.к. „*****, **ДА ЗАПЛАТИ** на Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Димитров“ № 1, **сумата от** на 472 лева, представляващи сторени по делото разноски, изчислени съразмерно на отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Димитров“ № 1,

ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на **ОКРЪЖЕН СЪД** **ВАРНА**, сумата от 1866 лева, представляващи държавна такса по уважените иски и експертизи авансирани от бюджета на съда, на основание чл.78, ал.6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред **ВАРНЕНСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД** в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се обяви в регистъра по чл. 235 ал.5 ГПК.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____